

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Genesis 3:1 Had byl nejchytřejší ze vsí polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil. Řekl ženě: Opravdu Bůh řekl: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?

The angels had cautioned Eve to beware of separating herself from her husband while occupied in their daily labor in the garden; with him she would be in less danger from temptation than if she were alone. But absorbed in her pleasing task, she unconsciously wandered from his side. On perceiving that she was alone, she felt an apprehension of danger, but dismissed her fears, deciding that she had sufficient wisdom and strength to discern evil and to withstand it. Unmindful of the angels' caution, she soon found herself gazing with mingled curiosity and admiration upon the forbidden tree. The fruit was very beautiful, and she questioned with herself why God had withheld it from them. Now was the tempter's opportunity. As if he were able to discern the workings of her mind, he addressed her: "Yea, hath God said, Ye shall not eat of every tree of the garden?" Eve was surprised and startled as she thus seemed to hear the echo of her thoughts. But the serpent continued, in a musical voice, with subtle praise of her surpassing loveliness; and his words were not displeasing. Instead of fleeing from the spot she lingered wonderingly to hear a serpent speak. Had she been addressed by a being like the angels, her fears would have been excited; but she had no thought that the fascinating serpent could become the medium of the fallen foe. PP 53.5

PP – Patriarchové a proroci 53.5 Andělé Evu varovali, aby se při každodenní práci v zahradě od svého muže nevzdalovala. S ním byla v menším nebezpečí pokušení, než kdyby byla sama. Avšak pohlcena svým příjemným úkolem, se Eva od Adama nevědomky vzdálila. Když si to uvědomila, pocítila obavu z nebezpečí, ale své obavy zaplašila a usoudila, že má dost moudrosti a síly, aby rozeznala zlo a odolala mu. Nevědomky nedbala andělovy výstrahy a brzy se přistihla, že se zvědavostí a obdivem prohlíží zakázaný strom. Ovoce bylo velmi krásné a ona se sama sebe ptala, proč jim ho Bůh odepřel. Nyní měl pokušitel příležitost. Jako by dokázal rozeznat, co se odehrává v její mysli, oslovil ji: **Genesis 3,1** "Opravdu Bůh řekl: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?" Eva byla překvapená a zaskočená tím, že jako by slyšela ozvěnu svých myšlenek. Had však pokračoval melodickým hlasem v jemné chvále její nepřekonatelné krásy. Jeho slova byla Evě příjemná. Místo aby z tohoto místa utekla, zůstala udiveně stát a hadově řeči naslouchala. Kdyby ji oslovila bytost podobná andělům, vzbudilo by to v ní obavy; nenapadlo ji však, že by se okouzlující had mohl stát prostředníkem padlého nepřítele. (srv. PP 28.4)

To the tempter's ensnaring question she replied: "We may eat of the fruit of the trees of the garden: but of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, God hath said, Ye shall not eat of it, neither shall ye touch it, lest ye die. And the serpent said unto the woman, Ye shall not surely die: for God doth know that in the day ye eat thereof, then your eyes shall be opened, and ye shall be as gods, knowing good and evil." PP 54.1

PP – Patriarchové a proroci 54.1 Na záludnou otázku pokušitele odpověděla: **Genesis 3,2-5** ¹² ... Z ovoce stromů v zahradě můžeme jíst. ³Ale o ovoci stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: Nejezte z něho, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete. ⁴Had ženě řekl: Jistě nezemřete, ⁵neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevrou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé." (srv. PP 29.2)

By partaking of this tree, he declared, they would attain to a more exalted sphere of existence and enter a broader field of knowledge. He himself had eaten of the forbidden fruit, and as a result had

acquired the power of speech. And he insinuated that the Lord jealously desired to withhold it from them, lest they should be exalted to equality with Himself. It was because of its wonderful properties, imparting wisdom and power, that He had prohibited them from tasting or even touching it. The tempter intimated that the divine warning was not to be actually fulfilled; it was designed merely to intimidate them. How could it be possible for them to die? Had they not eaten of the tree of life? God had been seeking to prevent them from reaching a nobler development and finding greater happiness. PP 54.2

PP – Patriarchové a proroci 54.2 Prohlásil, že požitím z tohoto stromu dosáhnou vznešenější úrovně bytí a jejich poznání se rozšíří. On sám jedl zakázané ovoce a díky tomu získal schopnost mluvit. Naznačil, že jim ho Bůh chtěl odepřít ze žárlivosti, aby se nepovznegli na roveň Jemu samému. Že jim ovoce zakázal ochutnat nebo se ho dokonce dotknout právě kvůli jeho úžasným vlastnostem, které mu udílejí moudrost a moc. Pokušitel naznačil, že Boží varování se ve skutečnosti nemělo naplnit; jeho účelem bylo je pouze zastrašit. Jak by bylo možné, aby zemřeli? Cožpak nejedli ze stromu života? Bůh jim chtěl zabránit, aby dosáhli vznešenějšího stupně rozvoje a našli větší štěstí. (srv. PP 29.3)

The serpent plucked the fruit of the forbidden tree and placed it in the hands of the half-reluctant Eve. Then he reminded her of her own words, that God had forbidden them to touch it, lest they die. She would receive no more harm from eating the fruit, he declared, than from touching it. Perceiving no evil results from what she had done, Eve grew bolder. When she "saw that the tree was good for food, and that it was pleasant to the eyes, and a tree to be desired to make one wise, she took of the fruit thereof, and did eat." It was grateful to the taste, and as she ate, she seemed to feel a vivifying power, and imagined herself entering upon a higher state of existence. Without a fear she plucked and ate. And now, having herself transgressed, she became the agent of Satan in working the ruin of her husband. In a state of strange, unnatural excitement, with her hands filled with the forbidden fruit, she sought his presence, and related all that had occurred. PP 55.3

PP – Patriarchové a proroci 55.3 Had utrhl ovoce ze zakázaného stromu a vložil ho do rukou napůl se zdráhající Evy. Pak jí připomněl její vlastní slova, že jim Bůh zakázal se ho dotknout, aby nezemřeli. Neublíží jí víc, prohlásil, když ovoce sní, než když se ho jen dotýká. Když Eva nevnímala žádné zlé následky toho, co udělala, osmělila se. Když **Genesis 3,6** "viděla, že je to strom dobrý k jídlu a lákavý pro oči, strom žádoucí pro získání moudrosti. Vzala z jeho ovoce a jedla." Bylo chuťově lahodné, a jak tak jedla, připadalo jí jako by pociťovala oživující sílu a představovala si, že vstupuje do vyššího stavu bytí. Bez obav trhala a jedla. A nyní, když sama přestoupila nařízení, stala se prostředníkem Satana způsobujícím zkázu svého manžela. Ve stavu podivného nepřirozeného vzrušení s rukama plnými zakázaného ovoce vyhledala Adama a vyprávěla mu o všem, co se stalo. (srv. PP 30.1)

An expression of sadness came over the face of Adam. He appeared astonished and alarmed. To the words of Eve he replied that this must be the foe against whom they had been warned; and by the divine sentence she must die. In answer she urged him to eat, repeating the words of the serpent, that they should not surely die. She reasoned that this must be true, for she felt no evidence of God's displeasure, but on the contrary realized a delicious, exhilarating influence, thrilling every faculty with new life, such, she imagined, as inspired the heavenly messengers. PP 56.1

PP – Patriarchové a proroci 56.1 Na Adamově tváři se objevil výraz smutku. Vypadal překvapeně a znepokojeně. Na Evina slova odpověděl, že to musí být ten nepřítel, před nímž byli varováni, a že podle Božího rozsudku Eva musí zemřít. V reakci na to na něj Eva naléhala, aby také jedl, a opakovala hadova

slova, že určitě nezemřou. Usoudila, že to musí být pravda, protože necítila žádné známky Boží nelibosti. Naopak si uvědomovala lahodný, povzbudivý účinek, který rozechvíval každou část jejího těla novým životem. Představovala si, že stejný účinek pociťují nebeští poslové. (srv. PP 30.2)

Adam understood that his companion had transgressed the command of God, disregarded the only prohibition laid upon them as a test of their fidelity and love. There was a terrible struggle in his mind. He mourned that he had permitted Eve to wander from his side. But now the deed was done; he must be separated from her whose society had been his joy. How could he have it thus? ... He resolved to share her fate; if she must die, he would die with her. After all, he reasoned, might not the words of the wise serpent be true? Eve was before him, as beautiful and apparently as innocent as before this act of disobedience. She expressed greater love for him than before. No sign of death appeared in her, and he decided to brave the consequences. He seized the fruit and quickly ate. PP 56.2

PP – Patriarchové a proroci 56.2 Adam pochopil, že jeho žena přestoupila Boží příkaz a nerespektovala jediný zákaz, který jim Bůh dal, aby vyzkoušel jejich věrnost a lásku. V jeho mysli se odehrával strašlivý zápas. Naříkal nad tím, že dovolil Evě, aby se od něj vzdálila. Nyní však byl tento čin již dokonán; musí být odloučen od té, jejíž společnost mu byla radostí. Jak se to vůbec mohlo stát? ... Rozhodl se sdílet její osud; pokud by musela zemřít, zemře s ní. Nakonec, přemýšlel, nemohla by být slova moudrého hada pravdivá? Eva stála před ním, stejně krásná a zdánlivě stejně nevinná jako před tímto činem neposlušnosti. Vyjadřovala mu větší lásku než předtím. Neobjevily se na ní žádné známky smrti. Rozhodl se statečně čelit následkům. Sáhl po ovoci a rychle je snědl. (srv. PP 30.3)

After his transgression Adam at first imagined himself entering upon a higher state of existence. But soon the thought of his sin filled him with terror. The air, which had hitherto been of a mild and uniform temperature, seemed to chill the guilty pair. The love and peace which had been theirs was gone, and in its place they felt a sense of sin, a dread of the future, a nakedness of soul. The robe of light which had enshrouded them, now disappeared, and to supply its place they endeavored to fashion for themselves a covering; for they could not, while unclothed, meet the eye of God and holy angels. PP 57.1

PP – Patriarchové a proroci 57.1 Po svém přestoupení si Adam nejprve představoval, jak vstupuje do vyššího stavu existence. Brzy ho však myšlenka na jeho hřích naplnila hrůzou. Vzduch, který měl dosud mírnou a rovnoměrnou teplotu, jako by provinilou dvojici zamrazil. Lásky a klidu, které jim byly vlastní, zmizely a místo nich se dostavil pocit hříchu, strach z budoucnosti a nahota nitra. Šat ze světla, který je zahaloval, nyní zmizel, a aby jej nahradili, snažili se vyrobit si nějakou pokrývku, neboť bez oděvu se nemohli setkat tváří v tvář s Bohem a svatými anděly. (srv. PP 31.1)

They now began to see the true character of their sin. Adam reproached his companion for her folly in leaving his side and permitting herself to be deceived by the serpent; but they both flattered themselves that He who had given them so many evidences of His love, would pardon this one transgression, or that they would not be subjected to so dire a punishment as they had feared. PP 57.2

PP – Patriarchové a proroci 57.2 Nyní začali chápat pravou podstatu svého hříchu. Adam vyčítal své ženě její pošetilost, když ho opustila a nechala se svést hadem. Oba si však namlouvali, že Ten, který jim dal tolik důkazů své lásky, jim toto jediné provinění odpustí nebo že je nečeká tak hrozný trest, jak se obávali. (srv. PP 31.2)

Satan exulted in his success. He had tempted the woman to distrust God's love, to doubt His wisdom, and to transgress His law, and through her he had caused the overthrow of Adam. PP 57.3

PP – Patriarchové a proroci 57.3 Satan nad svým úspěchem jásal. Svedl ženu, aby nevěřila v Boží lásku, aby pochybovala o Jeho moudrosti a přestoupila Jeho zákon, a skrze ni způsobil i Adamův pád. (srv. PP 31.3)

Eve really believed the words of Satan, but her belief did not save her from the penalty of sin. She disbelieved the words of God, and this was what led to her fall. PP 55.2

PP – Patriarchové a proroci 55.2 Eva satanovým slovům doopravdy věřila, její víra ji však nechránila před odplatou za hřích. Přestala věřit Božím slovům, a to vedlo k jejímu pádu. (srv. PP 29.6)